

***Astilbe chinensis* 'Purpurkerze'**

Synonim lac.: *Hoteia chinensis* Maxim.

tawułka chińska 'Purpurkerze'

(c) fot. Wiesław Szydło SZYDŁO Wiesław Szkółka Roślin Ozdobnych

(c) fot. Wiesław Szydło SZYDŁO Wiesław Szkółka Roślin Ozdobnych

Wysoka odmiana tawułki chińskiej, wymagającej mniejszej wilgotności podłoża niż inne gatunki tawulek. Rozrasta się za pomocą średniej długości rozłogów podziemnych. Pędy wyprostowane, wysokości czasami ponad 1 m. Łodygi i ogonki liściowe pokryte brązowymi włoskami. Liście podwójnie lub potrójnie trójdzielne. Listki wydłużone, jajowate, podwójnie, piłkowane. Kwiatostany zwarte, ale smukłe, z wyglądu puszyste, purpurowoczerwone. Nasady rozgałęzień w kwiatostanie wełniste. Kwiatostany raczej wąskie. Pojawiają się pod koniec sierpnia. Kwitnienie długie, aż do jesiennych chłódów. Wymaga gleby próchnicznej, przepuszczalnej, wilgotnej, choć toleruje krótkie i niewielkie niedobory wilgoci. Tolerancyjna na silne nasłonecznienie do pewnego stopnia, ale im bardziej słoneczne miejsce, tym podłoże powinno być wilgotniejsze. Odporna na choroby i szkodniki. Rozpoczyna wegetację dość wcześnie wiosną. Młode liście i wierzchołki pędów mogą być uszkodzane przez późne i silniejsze przymrozki wiosenne. Opóźnia to nieco wzrost i rozwój, ale mimo to tawułki chińskie są bylinami bardzo odpornymi na mróz i nie wymagają specjalnych zabezpieczeń przed mrozem. Zaschnięte kwiatostany pozostają wyprostowane i brązowe. Pozostawia się je niekiedy dla zimowego urozmaicenia ogrodu. Ze względu na wysokość w czasie kwitnienia nadaje się bardziej na cieniste rabaty bylinowe, niż do zadarniania. Zaleca się sadzenie 8 roślin na m², ale im szybciej chcemy uzyskać efekt dekoracyjny, tym należy sadzić rośliny gęściej.

autorzy: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	purpurowe różowe
pora kwitnienia	sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe parki kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty
strefa	5

autorzy: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;